

DIVIACKI TURISTI SENIORI SPÚTANÍ KORONOU

Naši českí bratraci vedú k súčasnej situácii trefne poznamenať: ...kdepak ty loňské snehy jsou... Nuž áno,

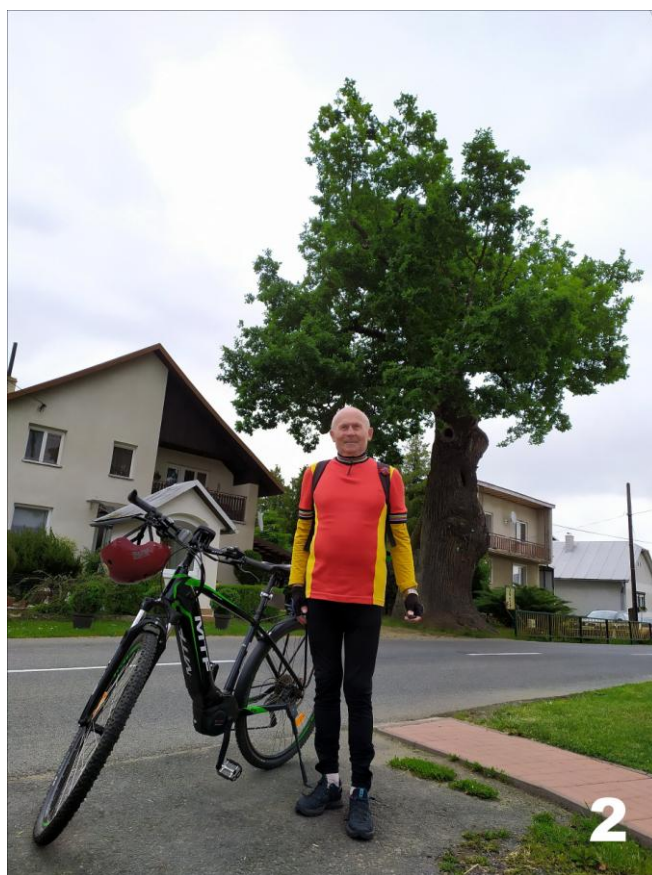
aktivity členov SENIORKLUBU TURISTIKA Diviaky boli aj v mesiaci jún roku 2020 tlmené opatreniami proti korone. Ak to však časom podmienky aspoň trochu dovolili, mohli ste diviackych seniorov stretnúť v prírode. Konkrétne v sobotu 6. júna pod **rozhľadňou na Malom vrchu 490m** nad obcou Divinka 327m. Pri rozhľadni je situované aj „piknikové miesto“, ale po daždivej predchádzajúcej noci k opekačke – nedošlo. Fototermin pod rozhľadňou bol však povinný, obrázok číslo jeden z ľavej strany Janka Vaváková, Elenka Suchá, Anka Štefková, Vierka Bellanová, za ňou Števo Suchý, Majka Urbanová, Hanka Uhrínová, Bolek Vričan, Naďa Rybárová

za ňou Anka Treskoňová a celkom vpravo Marietka Bernátová.

Prezident SENIORKLUBU Števo Hudák popri liečení v Bardejovských kúpeľoch vôbec nezaháľal. Obrázok číslo dva je z utorka 9. júna, kedy cca 15 km od svojho prechodného bydliska navštívil na bicykli, v rámci projektu

Krásy Slovenska **obec Dubinné 216m**, kde na námestí stojí už viac ako 800 rokov historická dominanta tejto obce Dub s veľkým „D“. Tento počin je zadokumentovaný obrázkom číslo dva. Je to **dokázateľne najstarší a najväčší živý organizmus na Slovensku** a dosť možné, že aj v Európe. V roku 1995 ho zasiahol a dokaličil blesk. Dnes je výška stromu 25 metrov a obvod kmeňa pri zemi viac ako 13 metrov.

Mesiac jún roku 2020 som teda takmer celý prežil v Bardejovských kúpeľoch. V sobotu 13. júna do východnej gubernie dorazila delegácia členov SENIORKLUBU TURISTIKA Diviaky na, po našom, „súdržuskú“ návštevu svojho prezidenta, ktorému (ale aj niektorým členom) bolo už clivo za touto spoločnosťou. Števo Hudák pre nich, okrem skutočne výnimočne krásneho počasia pripravil, tak ako vždy aj hodnotný program. **Za tri hodiny**, ktoré boli k dispozícii, sme stihli miestnu **špičkovú kávičku**, navštívili sme turistickú **rozhľadňu na Kamennej hore 510m**, miestny **skanzen ľudovej architektúry** aj absolvovali **prehliadku krásneho areálu kúpeľov**. Na obrázku číslo tri pózujeme pred sochou bývalej uhorskej kráľovnej a cisárovnej Alžbety – Sisi, manželky rakúskeho cisára a uhorského kráľa Františka Jozefa I. (ktorá sa tu od 1. do 22 júla roku 1895 liečila)

z ľavej strany Elenka Suchá, Števo Hudák, Marietka Bernátová, Vierka Bellanová, Števo Suchý a Anka Štefková. Bol to jeden z najkrajších dní v tomto mesiaci a nehovorím iba o „plechovej“ oblohe.

Pred skončením môjho pobytu v Bardejovských kúpeľoch som v nedeľu 21. júna podnikol ešte „výpravu“ k najvyššiemu kopčisku pohoria Čergov s názvom **Minčol 1.157m**. Aj keď som ráno vyrazil do východiskovej obce Livovskej huty 660m sám, na vrchol Minčola som došiel **v sprievode svojho nového štvornohého priateľa**, ktorý sa ku mne pridol v obci – nazval som ho „**Bludár**“. Obidvaja sme uskutočnili dnešný záverečný fototermin

na Minčole, viď obrázok číslo štyri. Z tohto kopca sú síce nádherné, dokonca kruhové výhľady na viaceré naše

pohoria, dnes však som čerpal geografické poznatky iba z mojej pamäte, keďže som tu bol už niekoľko krát. **Hmla postupne zhustla a spustil sa taký „statočný“ dážď.** Mojim pôvodným zámerom dnes bolo navštíviť ešte aj **prameň rieky Topľa**, ku ktorému vedie z hrebeňa chodník, ale ani tentoraz sa tak nestalo – „lebo počasie“. Tak sme sa s Bludárom „pomaličky“ ponáhľali dole, do doliny. S ubúdajúcou nadmorskou výškou aj dážď strácal na „sile“ a tak sa stalo, že po návrate do Livovskej huty sa **nakoniec premenil na pekný slnečný deň.** Ešte posledné fototerminy a povedal som si v duchu: dosť bolo rozkoše. Iba že, nastala komplikácia. Bludár nie a nie „trafiť“ na svoj

domáci dvor. Prосто nechcel sa so mnou rozlúčiť. Aj som ho odháňal, heš Bludár, choď domov ale on iba sedel

uprostred cesty a upieral na mňa tie svoje **smutné psie očka**. Nemohol som ho zobrať so sebou, lebo čo by som s ním v kúpeľoch dva-tri dni robil. Vyhnali by nás, zrejme, odtiaľ oboch a ja som mal dobrať ešte zo päť procedúr. Tak som sadol do autečka a odjachal som preč. V spätnom zrkadle som sledoval situáciu a – **Bludár stále sedel uprostred cesty a hľadel za mnou.** Bolo mi ho veľmi, naozaj veľmi ľúto – „psí život je hnusný“.

„Iba na minútu sa pri chôdzi prírodou zastav, v tichosti sa poobzeraj okolo seba a pokús sa uvedomiť si, ako úžasne krásny je život“. To som sa na záver dnešného príhovoru spoluobčanom snažil ponúknuť inšpiráciu k návratu do prírody.

Štefan Hudák, majster turistiky
prezident SENIORKLUB TURISTIKA Diviaky

Pre prázdninové Teplické zvesti

22.06.2020